Vienas vyras atėjo pas Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam) ir pakalbėjęs su juo kai kuriais klausimais pasakė: „Taip, kaip tik Allahas nori, ir kaip tu nori.“ Pranašas tarė: „Ar tu padarei mane lygiu Allahui? Sakyk: Taip, kaip tik Allahas nori.“

Ibn Abbas (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė: Vienas vyras atėjo pas Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam) ir pakalbėjęs su juo kai kuriais klausimais pasakė: „Taip, kaip tik Allahas nori, ir kaip tu nori.“ Pranašas tarė: „Ar tu padarei mane lygiu Allahui? Sakyk: Taip, kaip tik Allahas nori.“

[Perdavimo grandinė yra chasan] [Perdavė Ibn Madža ir An-Nasa-i knygoje „As-Sunan Al-Kubra“, bei Achmed]

Vyras atėjo pas Pranašą ir pakalbėjęs su juo apie savo reikalus pasakė: „Taip, kaip tik nori Allahas, ir kaip tu nori.“ Pranašas nepritarė tam, ką jis pasakė, ir informavo jį, kad žmogaus valios susiejimas su Allaho valia naudojant jungtuką „ir“ yra mažasis širk (politeizmas) ir musulmonui neleistina ištarti tokius žodžius. Tada jis nukreipė jį į teisingą formuluotę: „Taip, kaip tik nori vienintelis Allahas“, taip išskirdamas Allahą savo valioje ir nesusiedamas Jo su kieno nors kito valia, nenaudodamas jokių jungtukų.

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/5928